

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ εἰκὼν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου παρέμεινεν εἰς τό παρεκκλήσιον τῆς «Πλατυτέρας», ὅπισθεν τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθόδου αὐτῆς, 12^{ης} μηνὸς Αὐγούστου ἕως καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 23^{ης} Αὐγούστου.

Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς χιλιάδες ἦσαν οἱ προσκυνηταί, οἱ ὁποῖοι προσεκύνησαν τὸν τάφον τῆς Θεοτόκου καὶ ἀκολουθῶς διῆλθον κάτωθι τοῦ Ἐπιταφίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦτο τοποθετημένη ἡ εἰκὼν. Εἰς τὴν εἰκονιζομένην Θεοτόκον ἐναπέθεσαν δυσκολίας, προβλήματα, ἀσθενείας, περιστάσεις, δεήσεις, ἱκεσίας καὶ ἐλπίδας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καθ' ἐκάστην ἡμέραν τελουμένης Παρακλήσεως καὶ θ. Λειτουργίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τό προσκύνημα αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ὅλων τῶν ὥρῶν τῆς ἡμέρας, ἐν αἷς παρέμενεν ἀνοικτός ὁ Ναός.

Τό Σάββατον 23^{ην} Αὐγούστου / 5^{ην} Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως, μετὰ τὴν Παράκλησιν καὶ τὴν θ. Λειτουργίαν, ἡ ἱερά εἰκὼν ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ χώρου τῆς «Πλατυτέρας».

Προπορευθέντων μοναχῶν καὶ ἱερέων, ἐσχηματίσθη ἱερά πομπή, εἰς τό τέλος τῆς ὁποίας ἐστάθη ὁ ἡγούμενος, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Φιλούμενος, κρατῶν τὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως, ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ προσδεδεμένην ἀπὸ τῶν ὤμων, συνοδεῖα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου καὶ προπορευομένου τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου, Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως, κ. Χριστοδούλου.

Ἡ ἱερά πομπή ἐξελθοῦσα τοῦ ἐν Γεθσημανῇ Ναοῦ, διῆλθε πρό τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, διέβη τὴν Πύλιν τῶν Λεόντων, παρά τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Μονὴ τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν ἱεράν Μονὴν Πραιτωρίου, ἐν τῷ τόπῳ τῆς φυλακίσεως καὶ τῆς δίκης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοῦ Ποντίου Πιλάτου. Πρό ἐκάστης τῶν Μονῶν τούτων ἀνεπέμπετο δέησις, ἐν ᾗ οἱ ἱεροψάλται μετὰ τῶν ἀκολουθούντων πιστῶν ἔψαλλον: «Ἐν τῇ Γεννήσει...» καὶ «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...» καὶ οἱ ἱστάμενοι δεξιὰ καὶ ἀριστερά τῆς ὁδοῦ προσεκύνουν μετ' εὐλαβείας.

Ἀπὸ τοῦ Πραιτωρίου ἤρξαντο νὰ κρούουν οἱ κώδωνες τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, δηλοῦντες τὴν προσέγγισιν τῆς εἰκόνης εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Μαρτυρίου. Ὅντως ἡ ἱερά πομπή διῆλθε πρό τοῦ προσκυνηματος τοῦ Σίμωνος τοῦ Κυρηναίου καὶ τοῦ οἴκου τῆς Ἀγίας Βερονίκης καὶ ἐστάθμευσε διὰ δέησιν πρό τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους. Ἀπὸ τῆς Μονῆς ταύτης καὶ ἐντεῦθεν, λόγῳ τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου τῆς Χριστιανικῆς συνοικίας, οἱ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ ἱστάμενοι πιστοί, ὀρθόδοξοι καὶ μὴ, προσερχόμενοι νὰ προσκυνήσωσιν, ἐγένοντο πολυπληθέστεροι καὶ ὁ διὰ τῶν κλάδων δένδρων καὶ δι' ἀνθέων διάκοσμος τῆς ὁδοῦ καὶ τῶν ἀψίδων ἐγένετο ποικίλος καὶ ὡραῖος. Πλῆθος νέων ἐκ τοῦ ἀραβοφώνου Ὀρθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου ἠκολούθει ἐν χαρμοσύνῃ ἐορτίῳ ἀλαλαγμῷ καὶ ρυθμικῇ τυμπανοκρουσίᾳ.

Τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ ἱερά πομπή ἔφθασεν ἀργῶ τῷ ρυθμῷ, εἰς τὴν

διασταύρῳσιν τῆς ὁδοῦ τοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῆς Χριστιανικῆς ὁδοῦ. Ἐνταῦθα προσῆλθεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ΄ καί οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες προσεκύνησαν καί τινες ἐκ τῶν Ναϊτῶν Πατέρων εἰσῆλθον μετ' ἑξαπτερύγων εἰς τήν ἀρχήν τῆς λιτανείας.

Μετά τοῦτο ἡ ἱερά πομπή κατηυθύνθη πρός τήν αὐλήν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί ἀπ' αὐτῆς ἐν ψαλμωδίαις, δοξολογίαις καί δεήσεσιν εἰσῆλθεν εἰς τό παρεκκλήσιον τοῦ Μετοχίου τῆς Γεθσημανῆς.

Ἐνταῦθα δεήσεως γενομένης, ἡ ἱερά εἰκὼν ἐτοποθετήθη εἰς τήν θέσιν αὐτῆς, ἀναμένουσα τήν μεταφοράν αὐτῆς καί πάλιν εἰς Γεθσημανῆν σὺν θεῷ κατὰ τό ἐπόμενον ἔτος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder